

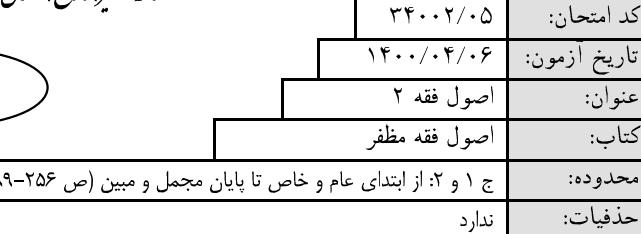
امتحانات متمرکز تکمیلی نیمسال دوم ۱۴۰۰-۱۳۹۹

رشت تفسیر، تاریخ، اخلاق، ادبیات عرب، مشاوره، تریت دینی

نحوه بـ حروف	نحوه بـ عدد	شناسنام مصحح اول
نحوه بـ حروف	نحوه بـ عدد	شناسنام مصحح دوم

مهر مدرسه

ج ۱ و ۲: از ابتدای عام و خاص تا پایان مجلل و مبین (ص ۲۵۶-۱۸۹)
حدوده:
ندارد:
حدیقات:
کتاب:
عنوان:
تاریخ آزمون:
کد امتحان:

نام و نام خانوادگی: کد طلیقی: نام پدر: شرستان: استان: مدرسه علمی:

.۰/۵

۱- استعمال عام در موارد تخصیص چگونه است؟ ص ۱۹۶

- الف. حقیقت فی المخصوص المنفصل و مجاز فی المتصل
- ب. حقیقت فی المخصوص المتصل و مجاز فی المنفصل
- ج. حقیقت مطلقاً
- د. مجاز مطلقاً

.۰/۵

۲- اگر شک کنیم مراد از «ابن سنان» عبدالله بن سنان است یا محمد بن سنان، چه شباهه‌ای وجود دارد؟ ص ۲۰۰

- الف. شباهه مفهومیه بین اقل و اکثر
- ب. شباهه مفهومیه بین متباینین
- ج. شباهه موضوعیه
- د. شباهه مصادیقه

.۰/۵

۳- به نظر مصنف در بحث: «تعقیب الإستثناء لجمل متعددة» در فرض «تکرار ذکر الموضوع لكل جملة»، استثناء مربوط به چیست؟ ص ۲۱۳

- الف. همه جملات
- ب. مجمل است.
- ج. جمله آخر
- د. جمله اول

.۰/۵

۴- در باب تخصیص کتاب به وسیله خبر کدام گزینه صحیح است؟ ص ۲۱۶

- الف. تخصیص ظواهر کتاب به خبر واحد صحیح نیست.
- ب. تخصیص جایز است حتی اگر خبر متواتر نباشد.
- ج. تخصیص کتاب به خبر واحد صحیح نیست.
- د. شرط جواز تخصیص، تواتر خبر است.

.۰/۵

۵- موضوع له اسم جنس چیست؟ ص ۲۳۷

- الف. ذات ماهیت به نحو لاشرط قسمی
- ب. ذات ماهیت به نحو ماهیت مهمله
- ج. ماهیت مقید به اعتبار لابشرط
- د. ماهیت لاشرط مقسمی

.۰/۵

۶- در عبارت: «لا صلاة لجار المسجد إلا في المسجد» چه چیزی نفی شده است؟ ص ۲۵۲

- الف. ماهیت صلاة ضمن حقيقة بودن استعمال صلاة
- ب. ماهیت صلاة ضمن مجازی بودن استعمال صلاة
- ج. خبر مقدار حرف نفی
- د. صفت مقدار صلاة

۷- برخی ادعا کرده‌اند جمع محلی به لام بر عموم افرادی دلالت نمی‌کند. این ادعا را همراه پاسخ آن تبیین کنید. ص ۱۹۲

جواب: ادعا این است که صیغه جمع بر جماعت دلالت می‌کند؛ پس جمع محلی به لام مفید عموم نسبت به جماعت است نه افراد. یعنی موضوع حکم، تک تک جماعت‌ها هستند نه تک تک فردانها. (۱۱مره) پاسخ آن است که جمع از جانب قلت محدود است (حداقل جمع ۳ است) ولی از جانب کثرت محدود نیست و تعیینی ندارد. پس هر تعدادی بیش از سه فرد را در نظر بگیریم مرتبه‌ای از جمع است غیر از مرتبه دیگر با تعداد متفاوت؛ بنابر این استغراق همه مراتب، به این محقق می‌شود که همه افراد با هم فرض شوند و به عبارت دیگر، معنای استغراق جمع، عدم توقف بر عدد خاصی در جمع است؛ پس باید بالاترین مرتبه را در نظر گرفت. (۱۱مره)

۸- با توجه به عبارت: «فی مسألة جواز التمسك بالعام في الشبهة المصداقية إذا كان المخصوص لبياً ذهب صاحب الكفاية الى التفصيل بين ما اذا كان المخصوص اللبي مما يصح أن يتكل المتكلم في بيان مراده وبين ما اذا لم يكن كذلك». به سؤالات ذيل پاسخ دهید:

الف. مراد از مخصوص لبی چیست؟ یک مثال بزنید.

ب. مسألة را همراه نظر صاحب کفاية توضیح دهید. ص ۲۰۴

جواب: الف. مخصوص لبی در مقابل مخصوص لفظی است. مانند اجماع و دلیل عقلی (یک مثال کافی است). (۵/۰ نمره)

ب. مسألة فوق این است که اگر عام، مخصوص لبی داشت ولی این مخصوص مبتلا به شبھه مصدقیه بود می‌توان نسبت به موارد مشکوک به عام تمکن نموده و احکام عام را در مورد آن‌ها جاری نمود یا خیر؟

اختار صاحب کفاية این است که اگر مخصوص لبی به گونه‌ای باشد که متکلم بتواند در مقام بیان مرادش به آن اعتماد نماید (مخصوص عقلی ضروری باشد) در این صورت نسبت به موارد مشکوک نمی‌توان به عام تمکن کرد و الا می‌توان به عام تمکن نمود. (۱۵/۰ نمره)

۹- الف) توضیح دهید اطلاق در جمله: «به پدرت احترام بگذار» چگونه اطلاقی است؟

ب) در جمله: «با همه مؤمنین خوش اخلاق باش» با آنکه عام است چگونه می‌توان اطلاق را فرض کرد؟ ص ۲۲۵

جواب: الف) اطلاق احوالی است؛ یعنی گرچه «پدرت» تعدد ندارد، لکن حالات متعدد دارد و چون مقید نشده است و امر برای حالت خاصی از پدر صادر نشده، پس شامل همه حالات پدر می‌شود. (۱۱مره)

ب) مؤمنین جمع و دارای افراد متعدد هستند و عموم به لحاظ همین تعداد افراد است. اما هر فرد حالات متعدد دارد و قیدی وجود ندارد که اکرام مؤمنین را مقید به وجود حالت خاصی در آنان کند؛ پس اطلاق احوالی دارند. (۱۱مره)

۱۰- با توجه به عبارت: «قد یستنیکل بأن اعتبارات الثلاث للماهية كلها اعتبارات ذهنیه فلو تقييد الماهية بأحدها عند ما تؤخذ موضوعاً للحكم، لزم أن يكون جميع القضايا ذهنیه» اشکال مطرح شده در عبارت را همراه جواب آن بنویسید. ص ۲۳۳

جواب: اشکال: اعتبارات سه گانه ماهیت، همگی اعتبارات ذهنی هستند و اگر ماهیتی که موضوع حکم قرار می‌گیرد به یکی از اینها مقید شود، همه قضایای شرعی ذهنی خواهند شد.

پاسخ اشکال: این اشکال در صورتی درست است که موضوع در احکام شرعیه ذات ماهیت است و این عبارات ثلائة تنها مصحح موضوع است.

۱۱- انواع انصراف را توضیح دهید و بگویید کدام‌یک و به چه دلیل موجب تقييد می‌شود و کدام‌یک موجب تقييد نمی‌شود. ص ۲۴۲

جواب: انصراف گاهی ناشی از ظهور لفظ در مقید است؛ به دلیل کثرت استعمال لفظ در مقید و شیوع اراده مقید از لفظ؛ لذا ذهن با شنیدن مطلق بر اثر انس ذهنی پی به مقید می‌برد. و گاهی انصراف ناشی از ظهور لفظ در مقید نیست؛ بلکه از کثرت ارتباط ما با حصه‌ای از ماهیت یا غالبه وجود یک فرد ناشی می‌شود. (رساندن مفهوم کافی است) (۱۱مره)

در صورت اول چون از قبیل ظهور لفظ است و ظواهر حجتند، انصراف حجت می‌باشد. در صورت دوم چون انصراف به دلالت لفظ مربوط نمی‌شود حجت نیست. (۱۱مره)

۱۲- چهار مورد از اسباب اجمال لفظ را بیان کنید. ص ۲۴۹ و ۲۵۰

جواب: ۱. اشتراک یک لفظ برای چند معنا. ۲. تعدد معانی مجازی. ۳. عدم شناخت مرجع ضمیر. ۴. اختلال ترکیب. ۵. وجود چیزی که صلاحیت قرینه دارد. ۶. در مقام اجمال یا اهمال بودن متکلم. (ذکر چهار مورد کافی است.)